

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

IV. De puella, quæ integrum annum permansit ieiuna, & ad memoriam
Martyris est communi vitæ restituta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

optatam ingressus esset Ecclesiam, adhærens pavimento, lachrimis & precibus satisfecit trienni voto. Completa autem Missarum solennitate, vti competens erat, dominica die, senex religiosus extra aditum Ecclesiæ egressus, panem, de quo tot diebus refectioem habuit, ostendit; historiã exilij & reuersionis veraciter exposuit; duas portiones, quæ ex alimento superfuerant, in conspectu totius populi, pauperibus diuisit; tanti patroni beneficia clamauit in æterna fore debere memoria. Quid super hoc dicendum vel ascribendũ? Nisi quod Psalmista dicit memoriale sempiternũ: Magna est gloria in salutari tuo Domine: gloriam & magnum decorem imposuisti super eum. O IESV benigne, hoc tantum ad te sub eius patrocinio licet dicere, vt sicut illum dedisti multis validum patronum, ita interpellationibus eius placatus, hic & in æternum sis nobis propitius.

Psalm. 20.

17.

Erat quædam puella in FRISINGENSIS Ecclesiæ diocesi constituta. Hæc, vt solita erat, primo diluculo progreditur ad exercitationem curæ pastoralis, quo scilicet ad pascula duceret pecora sui genitoris. Contigit autem eam occulto ibi Dei iudicio subito talem spiritus accipere immutationem, vt nil alimenti in vsum vitæ omnino sumere vellet. Quo parentes viso, nec non cognati rescito, sub stupore eam cõuenerunt; ac primũ obsecrando, dein increpando, demum omnigeno conatu, vt alimentum sumeret, angariauerunt. Sed illa perinde modis omnib⁹ vniuersa, quæ mandari & bibi possunt, recusabat percipere, cibi potusq; falsa delectatione se minimè habere. Propinqui verò puellæ aquã lacte mixtã ori per vim infundentes temptabãt, si forte vel tenuẽ glutire posset liquorẽ, Cuius gustum dum inuita forberet, erecto statim collo sanguine cõfectũ reuomebat. Tunc parètes, qd quirent facere ignorãtes, cõsiliũ inierunt.

F 2

vt

vt eam Ioseph Frisingensi Episcopo præsentarent, sperantes eius auctoritate filiam communi reddere vitæ. Quorum spes dum ille satisfacere tentaret, puellam sub austeritate arguens, vt ederet, coegit. Illa autem quasi quisquillas esum potumue respiciens, non solum illa die incœnata remansit, sed & iam annum integrum haud absq; manuum opere ieiuna compleuit. Facies verò illius nimis erat pallida & sanguinis exhausta. Quod quidem nobis valde mirum, sed incredibile videtur animis hominum aut omnino brutorum, seu cœlestis oraculi speculum minus clarè intuentorum. Non enim est impossibile apud Dominum omne verbum. Et illud: Omnia quæcunq; voluit Dominus fecit in cœlo & in terra. Qui solus nouit, quare homo cæcus natus fuerit, & cur tantam rem in muliercula fecerit, cuiusq; meritis salutem eius concedere voluit, & quibus voluit per nocturnas visiones reuelauit: quia puella mortalibus diu portentui habita, ad memoriam Martyris Emmerammi deberet deduci. Quod vt parentibus innotuit, properè ac alacriter filiam assumentes, dum ad urbem, quæ sacrum eius corpus amplectitur, proficisci vellent, sed ob itineris prolixitatem ire diffiderent, secum eam ducunt ad locum, vbi testis fidelis purpuratum accepit Martyrij triumphum. In quo vt solo tenus humiliata, pro posse & nosse orauit, erecta surgit, panem poscit, qui cum adest, stat sana & est, Christiani qui aderant, mirabilia Christi videntes, laudabant eum, etiam tunc fortassis vociferantes; nos verò ipsum collaudamus nunc, sub silentio hæc reminiscens vel pronunciantis officio legentes. Tu autem Martyr alme piorum votis Emmeramme colende, pro cuius veneratione panis viuus miraculū hoc fecit in pane, apud eum nobis obtine vt illud in regno super mensam illius, cum iustis edamus & bibamus.

Luc. i.
Psal. 134.

Quam